

ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸು ಪರಿಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಂತ ವಿಶಾಲವಾದ ತತ್ತ್ವ ಅದು ವಿಶ್ವದ ಏಕತೆಯನ್ನು ಜ್ವಲಂತವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನವು ಏನನ್ನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಲು ಹೊರಟಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಭೌತಿಕವಾಗಿ, ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಒಂದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಮೂರು ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಭಿನ್ನರಲ್ಲ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಅದ್ವೈತವು ಈಗಾಗಲೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆ. ವಸ್ತುಗಳ ಏಕತೆಯೇ ಅದ್ವೈತದ ಸಾರ. ಈ ಏಕತಾ ತತ್ತ್ವವು ನಮ್ಮ ಆತ್ಮವಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನೂ ಅಲ್ಲ. 'ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಕಾಣುವವನಿಗೆ ದುಃಖವು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಬುತ್ತಿ' ಎಂಬ ಉಪನಿಷದ್ವಾಣಿಯನ್ನು ವಿವೇಕಾನಂದರು ಪದೇ ಪದೇ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ಒಟ್ಟು ಮೊತ್ತ ಒಂದೇ. ಈ ಏಕತಾ ತತ್ತ್ವವು ಜಡಪ್ರಕೃತಿಯಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿಯೆಂಬುದು ಇದ್ದರೆ, ಅದು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಂತಿಮ ಸತ್ಯವಷ್ಟೆ ಆಧುನಿಕ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಸತ್ಯವು ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಥೂಲವು ಕೇವಲ ತೋರಿಕೆಯಷ್ಟೆ. ಹೀಗೆ, ವಿವೇಕಾನಂದರ ಪ್ರಕಾರ ಆಧುನಿಕ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವ ಧರ್ಮವೇನಾದರೂ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಅದು ಅದ್ವೈತವೆಂದೇ. ಅದ್ವೈತ ಎಂಬುದೊಂದು ಅತ್ಯಂತ ವಿಶಾಲವಾದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ. ಅದು ಎಲ್ಲ ಮೂರ್ತರೂಪಗಳನ್ನೂ ಮೀರಿದ್ದು, ಮೂರ್ತವಾಗಿ ಕಾಣುವ ದೇವರು ಈ ವೈಶಾಲ್ಯವನ್ನು

ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಕೇವಲ ಒಳ್ಳೆಯವನೆಂದು ಬಿಂಬಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆತನಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದೂ ಇದೆ, ಕೆಟ್ಟದ್ದೂ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಒಳಿತು, ಕೆಡಕುಗಳ ಸಮನ್ವಯವು ಮೂರ್ತದೇವರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಮೂರ್ತತೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಆಚೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಅಮೂರ್ತ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಳಿತು ಕೆಡಕುಗಳೆಲ್ಲ ಸಮನ್ವಯಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಒಳಿತು ಕೆಡಕುಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಅಂಶಗಳಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವು ಒಂದೇ ಸತ್ಯದ ಎರಡು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳು. ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ನೋಡಿದಾಗ ಅದು ಭೌತತತ್ತ್ವವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ; ಈ ಇಂದ್ರಿಯ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಮೀರಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅದರ ಚೇತನಾತ್ಮಕ ಆಯಾಮ ನಮಗೆ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆ 'ದೇವರು' ಎನ್ನುವುದು ಮಾನವ ಬುದ್ಧಿಯು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿಶೇಷ (Particular). 'ಬ್ರಹ್ಮ' ವಾದರೂ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಮಾನ್ಯ. ವಿವೇಕಾನಂದರ ಪ್ರಕಾರ, ನಿಜವಾದ ಧರ್ಮವೆಂದರೆ ವೇದಾಂತ. ವೇದಾಂತದ ಬ್ರಹ್ಮದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ವೈಚಾರಿಕತೆಯ ಅಂಶಗಳು ಅಡಗಿವೆ. ಬ್ರಹ್ಮದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯೊಂದೇ ಇಡೀ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ವಿವರಿಸಬಲ್ಲದು. ಅದು ಮನುಷ್ಯನ ಆತ್ಮಕೃಂತ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಬೇರೆಯಲ್ಲ.

ಉ

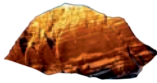
COSMOS JOURNEYZ PRESENTS

HOLY KAILASH MANASAROVAR YATRA – 2014

Kailash A Journey of Many Life Times

**KAILASH
ADVENTURES**

An everlasting adventurous divine experience.

DEPARTURE DATES for 2014

JUNE 5th, 13th, June 29th

JULY 4th

Aug 11th (Rudra Homa)

Aug 17th (Outer & Inner Kora)

Subsidy From
Govt Of
Karnataka Of
30,000/-

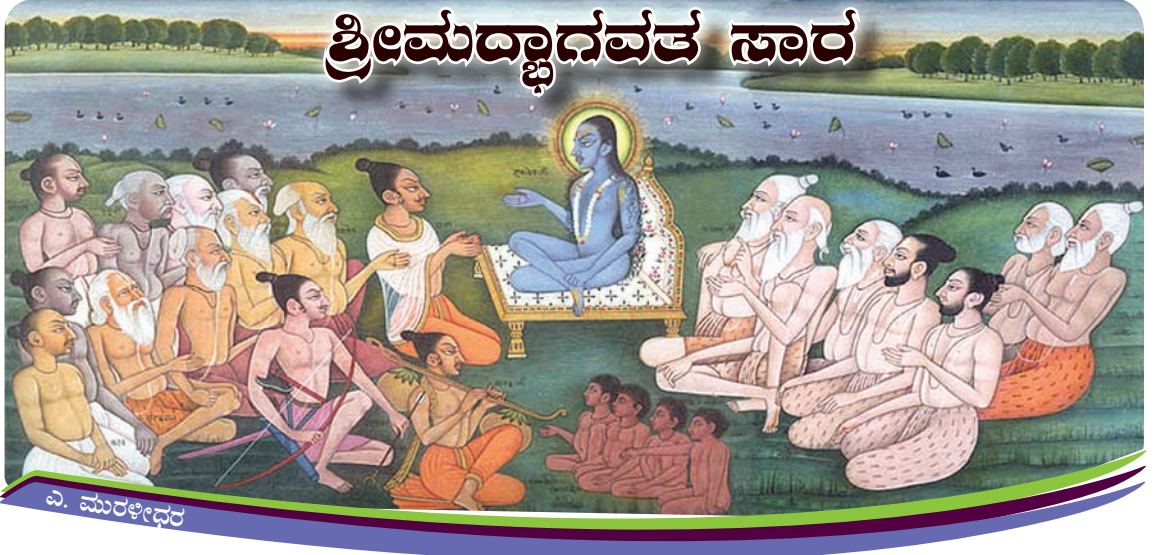
**COSMOS
JOURNEYZ**

No 6 'D' Main 9th Block Jayanagar
Eastend, Bengaluru – 560069.

Contact us @ **+91 7353761777**

kailashadventures@gmail.com
www.cosmosjourneyz.com

ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವತ್ ಸಾರ

ನವಮ ಸ್ಕಂಧ

ಚೈವನೋಪಾಖ್ಯಾನ: ವೈವಸ್ವತ ಮನುವು ನೂರು ವರ್ಷ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ತನ್ನಷ್ಟೇ ಸಮರ್ಥರಾದ ಐವರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದನು. ಅವರಲ್ಲಿ ಶರ್ಯಾತಿಯು ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿದ್ದನು; ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಬುದ್ಧನಾಗಿದ್ದು, ಇತರರಿಗೂ ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಹಾಗೆಯೇ, ಆಂಗೀರಸನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಯಜ್ಞಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕನಾಗಿದ್ದನು. ಶರ್ಯಾತಿಯು ಋಷಿಮುನಿಗಳ ನಿರ್ದೇಶನದಂತೆ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವನಿಗೆ ಸುಕನ್ಯೆ ಎಂಬ ಸುಂದರವಾದ ಮಗಳಿದ್ದಳು. ಆತನಿಗೆ ಅವಳ ಮೇಲೆ ತುಂಬ ವ್ಯಾಮೋಹ. ತಾನು ಹೋದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನೂ ತಪ್ಪದೇ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಮ್ಮೆ ಶರ್ಯಾತಿಯು ಸೈನಿಕರೊಡಗೂಡಿ ವಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ, ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಇಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಚೈವನ ಋಷಿಗಳ ಆಶ್ರಮ ಎದುರಾಯಿತು. ಚೈವನ ಋಷಿಗಳು ಮಹಾ ತಪಸ್ವಿಗಳೂ, ಅತ್ಯಂತ ಪೂಜ್ಯರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರ ತಪಸ್ಸಿನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಆಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲ ಪವಿತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸುಂದರವಾದ ತಪೋವನವು ಅಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಯಿಂದ ಕೆಡಬಾರದೆಂದು ರಾಜನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಭಯಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಆಶ್ರಮದ ಸೊಬಗನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಕಾಲ ಕಳೆಯತೊಡಗಿದರು.

ರಾಜನ ಮಗಳಾದ ಸುಕನ್ಯೆಯು ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯರೊಂದಿಗೆ ಪುಷ್ಪಲತೆಗಳನ್ನು, ಪಕ್ಷಿಸಂಕುಲಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತ ಆಶ್ರಮದ ಸುತ್ತ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಂದು ಮರಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ಹುತ್ತವೊಂದು ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ಆ ಹುತ್ತಕ್ಕೆ

ವೃಕ್ಷದ ವಿಶಾಲವಾದ ರೆಂಬೆಕೊಂಬೆಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ್ದ ದಟ್ಟವಾದ ಎಲೆಗಳು ನೆರಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿದ್ದವು. ಆ ಹುತ್ತವನ್ನು ಸುಕನ್ಯೆ ಮತ್ತು ಅವಳ ಗೆಳತಿಯರು ತದೇಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರು. ಆ ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ ಎರಡು ರಂಧ್ರಗಳಿದ್ದವು. ಅವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಸುಕನ್ಯೆಯು ಆ ಕಿಂಡಿಗಳಿಂದ ಇಣುಕಿ ನೋಡಿದಳು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಬೆಳಕು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲೇ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕಡ್ಡಿಯೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎರಡೂ ರಂಧ್ರಗಳಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿದಳು. ನಂತರ ಆ ರಂಧ್ರಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಕಾಶವು ನಂದಿತು. ಬದಲಾಗಿ ಅವುಗಳಿಂದ ರಕ್ತವು ಹೊರಬಂದಿತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಸುಕನ್ಯೆಯು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯರೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಳು.

ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸುಕನ್ಯೆ ಮತ್ತು ಅವಳ ಗೆಳತಿಯರಿಗೂ, ಸೈನಿಕರಿಗೂ ಆರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಯಿತು. ರಾಜನು ಗಾಬರಿಯಾದನು. ತಪೋವನದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಅಪಚಾರವಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ತನ್ನ ಮಗಳಿಂದಾದ ಅನಾಹುತ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ರಾಜನು ಹುತ್ತದ ಸಮೀಪ ಬಂದನು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಋಷಿಗಳಿರಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದನು. ಕೈಜೋಡಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ತನ್ನ ಮಗಳ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಸಿದನು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹುತ್ತವು ಅಲ್ಲಾಡಿದಂತಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಚೈವನ ಋಷಿಗಳು ಹೊರಬಂದರು. ಅವರು ಬಹಳ ವೃದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಬಿಳಿಗೂದಲು, ಗಡ್ಡ ಮೀಸೆಗಳು ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದವು.

ರಾಜನ ಕ್ಷಮಾಯಾಚನೆಯು ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ತರಲಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡದ್ದು ಅವರ ದೈನಂದಿನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದವು. “ರಾಜನ್, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕಾದರೆ, ನನ್ನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗೆ ಅನುವುಮಾಡಿಕೊಡುವ ಸಲುವಾಗಿ, ನಿನ್ನ ಮಗಳಾದ ಸುಕನ್ಯೆಯನ್ನು ನನಗೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಡು” ಎಂಬ ಅಹವಾಲನ್ನು ಅವರು ಮಂಡಿಸಿದರು.

ಈ ವಿಚಾರದ ಪೂರ್ವಾಪರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿವೇಚಿಸಿದ ರಾಜನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಚ್ಯವನ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಧಾರೆ ಎರೆದುಕೊಟ್ಟನು. ಬಹಳ ದುಃಖದಿಂದಲೇ, ತನ್ನ ಪರಿವಾರ ಮತ್ತು ಸೇನೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಮರಳಿದನು. ಸುಕನ್ಯೆ ರಾಜಕನ್ಯೆಯಾದರೂ ಧರ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮವನ್ನು ಅರಿತವಳಾಗಿದ್ದಳು. ಪತಿಯೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೇವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಿಷ್ಕಾಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸುಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಚ್ಯವನ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಸಂಸಾರಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ದುಃಖವೂ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಅಶ್ವಿನೀ ದೇವತೆಗಳು ಚ್ಯವನ ಋಷಿಗಳ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಚ್ಯವನ ಋಷಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಿ, ಆದರಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದರು. “ದೇವವೈದ್ಯರಾದ ನೀವು ನನಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಯೌವನವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ, ಋಷಿಮುನಿಗಳು ಮಾಡುವ ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಗಳಲ್ಲಿನ ಹವಿಸ್ಸಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಮಗೂ ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಋಷಿಗಳ ಮಾತಿನಿಂದ ಸಂತಸಗೊಂಡ ಅಶ್ವಿನೀ ದೇವತೆಗಳು, ಅನೇಕ ವನಸ್ಪತಿಗಳ ರಸದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ಕೊಳವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ, ಚ್ಯವನ ಋಷಿಗಳೊಂದಿಗೆ ತಾವೂ ಮುಳುಗಿ ಮೇಲೆದ್ದರು. ಮೂವರೂ, ಒಂದೇ ತರಹದ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಮೂವರು ಕೂಡ ಸುಂದರ ರಾಗಿಯೂ, ಯುವಕರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರು. ಸುಕನ್ಯೆಗೆ ತನ್ನ ಪತಿಯಾರೆಂಬುದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಅಶ್ವಿನೀ ದೇವತೆಗಳನ್ನೇ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ಆಕೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಒಲಿದು, ಅಶ್ವಿನೀ ದೇವತೆಗಳು ಚ್ಯವನರನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು.

ರೂಪಯೌವನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಚ್ಯವನ ಋಷಿಯು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ಸುಖಸಂಸಾರವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸುಕನ್ಯೆಯ ತಂದೆಯಾದ ಶರ್ಯಾತಿಯು ಯಜ್ಞವೊಂದಕ್ಕೆ ಮಗಳು, ಅಳಿಯನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಮಗಳು ವಯೋವೃದ್ಧನಾದ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಇರದೆ ಯಾರೋ ಯುವಕನೊಂದಿಗೆ ಇರುವುದನ್ನು ದೂರದಿಂದಲೇ ಕಂಡು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಕ್ರೋಧಗೊಂಡನು. ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ ಮಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಅವಳನ್ನು

ನಿಂದಿಸಿದನು. ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ನಕ್ಕ ದಂಪತಿಗಳು ನಿಜ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ರಾಜನೂ ಸಂತಸಗೊಂಡು ತಾನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಯಜ್ಞದ ಪೌರೋಹಿತವನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಳಿಯನನ್ನು ಕೋರಿದನು. ಚ್ಯವನ ಋಷಿಗಳು ತಾವು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಅಶ್ವಿನೀ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಆ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಹವಿಸ್ಸಿನ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲದ ಅಶ್ವಿನೀ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ನೀಡಿದ ಹವಿರ್ಭಾಗವನ್ನು ತಡೆಯಲು ಇಂದ್ರನು ಬಂದನು. ಚ್ಯವನ ಋಷಿಗಳು ಇಂದ್ರನನ್ನು ತಡೆದರಲ್ಲದೆ, ಉಳಿದೆಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ, ತಾನು ಅಶ್ವಿನೀ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದ ಭರವಸೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದರು; ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಅಶ್ವಿನೀ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಹವಿಸ್ಸಿನ ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದರು.

ನಾಭಾಗ : ಮನುವಿನ ಪುತ್ರನಾದ ನಭಗನಿಗೆ, ನಾಭಾಗ ಎಂಬ ಹಿರಿಯ ಪುತ್ರನಿದ್ದನು. ಅವನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ವ್ರತ ಹಿಡಿದು ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಗಾಗಿ ಗುರುಕುಲಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದನು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಹುಕಾಲ ಕಳೆಯಿತು, ಆತನಿಗೆ ವಯಸ್ಸಾಯಿತು. ನಾಭಾಗನ ಸಹೋದರರು, ತಂದೆಯ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತಾವೇ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಈತನಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯ ಕೇಳಲು ಬಂದ ನಾಭಾಗನಿಗೆ, “ಈಗ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹಂಚಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಜೀವನಾಧಾರಕ್ಕೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸು” ಎಂದರು.

ನಾಭಾಗನು ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತನಗಾದ ಅನ್ಯಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಿವೇದಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ತಂದೆಯಾದ ನಭಗನು ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟನು: “ಅಂಗೀರಸರು ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಸತ್ರಯಾಗವು ಹನ್ನೆರಡು ದಿನ ನಡೆಯಲಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಆರನೆಯ ದಿನದ ಯಾಗದಲ್ಲಿ ವೈಶ್ವದೇವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಮಂತ್ರಗಳ ಪಾರಾಯಣದ ಮೂಲಕ ಮಾಡಬೇಕಿದೆ. ಈ ಮಂತ್ರಗಳು ಅಂಗೀರಸರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಜ್ಞಕಾರ್ಯವು ಅರ್ಧಕ್ಕೇ ನಿಲ್ಲುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ನಿನಗೆ ಅದು ಬರುವುದರಿಂದ ಆ ಸೂಕ್ತಗಳನ್ನು ನೀನು ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಯಜ್ಞಕಾರ್ಯ ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ, ಅವರಿಂದ ನಿನಗೆ ಧನಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ.”

ನಾಭಾಗನು ತಂದೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಂತೆಯೇ ಮಾಡಿದನು. ನಾಭಾಗನಿಂದ ಯಜ್ಞಕಾರ್ಯ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಂತಸಗೊಂಡ ಅಂಗೀರಸರು, ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಶೇಷಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸೂಚಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಇನ್ನೇನು, ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ಭಾಗವನ್ನು ನಾಭಾಗನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ ರುದ್ರನು ಗೃಹಸ್ಥನ ವೇಷ ತೊಟ್ಟು ಬಂದು, “ಇದೆಲ್ಲವೂ ನನಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಬೇಕಾದರೆ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನೇ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬಾ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ನಂತರ ಅವನ ಆದೇಶದಂತೆ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ತೆರಳಿ ಕೇಳಿದಾಗ,